

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 6016201024
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6016201024.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : 1/ KRONOSPAN, s.r.o., so sídlom vo Zvolene, Lučenecká cesta č. 1335/21, IČO : 36 059 323, právne zastúpený : Advokátska kancelária UHAL s.r.o., so sídlom kancelárie vo Zvolene, Štefana Moyzesa 9877/43, IČO : 47 236 655, 2/ EURO-REALITY, s.r.o., so sídlom vo Zvolene, Nám. SNP 37, IČO : 36 804 541, právne zastúpený : Ulianko & partners, s.r.o., so sídlom kancelárie vo Zvolene, Nám. SNP 37, IČO : 36 856 517, proti žalovanému : Okresný úrad Banská Bystrica, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie Ľ. Štúra 1, za účasti : 1/ J. B., Q. F. S., R. B. XXXX/XX, 2/ Ľ. B., Q. F. Š. M. G., U.K. X/X, 3/ T. P., Q. F. S., R. B. XXXX/XX, 4/ V. R., Q. F. S., R. B., XXXX/XX, 5/ I. T. W., Q. F. S., F. U. A. XXXX/XX, 6/ I. T. L., Q. F. S., G. L. XXX/XX, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného z 12. septembra 2016 č. OU-BB-OVBP2-2016/025531-2, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu v 1/ rade (sťažovateľovi) proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. septembra 2017 č. k. 23 S 156/2016-92, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. septembra 2017 č. k. 23 S 156/2016-92 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom z 20. septembra 2017 č. k. 23 S 156/2016-92 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol žalobu žalobcu v 1/ rade a žalobu žalobcu v 2/ rade, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 12. septembra 2016 č. OU-BB-OVBP2-2016/025531-2 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým Okresný úrad Banská Bystrica, Odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej aj ako „žalovaný orgán verejnej správy“) zamietol odvolanie účastníkov správneho konania (žalobcu v 1/ rade a žalobcu v 2/ rade v konaní pred správnym súdom) a potvrdil rozhodnutie Mesta Zvolen zo 14. júna 2016 č. SÚ 926/2016-Šu (ďalej aj ako „rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy“ a „rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby“), ktorým Mesto Zvolen rozhodlo podľa ustanovení § 88 ods. 1 písm. b) a 88a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) o dodatočnom povolení stavby „PREVÁZKOVÁ

BUDOVA“ na pozemkoch C KN parcela č. 1476/1, č. 1476/3, č. 1478/13 v katastrálnom území L.. Správny súd žalobcovi v 1/ rade a žalobcovi v 2/ rade ako aj ďalším účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že preskúmal rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy a rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby, ako aj postup, ktorý rozhodnutiam predchádzal, v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnych žalobách (ustanovenie § 134 ods. 1 a ods. 2 a contrario Správneho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že správne žaloby žalobcov v 1/ rade a v 2/ rade nie sú dôvodné, preto ich podľa ustanovenia § 190 Správneho súdneho poriadku zamietol.

3. Ďalej správny súd poukázal na to, že v posudzovanom prípade bolo predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie stavebného úradu, ktorým bola dodatočne povolená stavba, konkrétne zmena dokončenej stavby a rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy, ktorým zamietol odvolania podané proti tomuto rozhodnutiu a potvrdil ho. Predmetom konania o dodatočnom povolení stavby bola prestavba čiastočne podpivničeného rodinného domu, formou čiastočnej prístavby a nadstavby, na prevádzkovú budovu so sedlovou strechou, s využívaným podkrovím a s pripojením na technickú infraštruktúru územia, dopravným pripojením na miestnu komunikáciu ulice Dolná Kolónia, prípojkou elektrickej energie káblom v zemi na miestny distribučný rozvod, prípojkou vody v existujúcej vodomernej šachte na stavebnom pozemku a kanalizačnou prípojkou do navrhovanej žumpy na stavebnom pozemku. Zároveň boli určené podmienky pre dokončenie stavby.

4. Správny súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenie § 88a ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5 a ods. 7 Stavebného zákona a skonštatoval, že z administratívneho spisu a aj z výpovedí účastníkov konania na pojednávaní konanom pred správnym súdom (žalovaný orgán verejnej správy, ďalší účastníci konania v 1/ rade , v 5/ rade a v 6/ rade), je zrejme, že v predmetnom prípade došlo k prestavbe pôvodnej stavby rodinného domu prístavbou a nadstavbou, bola zachovaná časť základov pôvodného rodinného domu a aj podzemné podlažie - pivnica, vrátane pôvodnej železobetónovej dosky. V tomto smere sa zhodne vyjadrila stavebníčka - ďalšia účastníčka konania v 1/ rade, ako aj ďalší účastníci konania v 5/rade a v 6/ rade. Keďže pôvodný rodinný dom bol drevostavbou, zrejme nebolo možné prestavbu ani iným spôsobom realizovať. Správny súd mal preto jednoznačne preukázané, že nedošlo k úplnému zbúraniu a odstráneniu pôvodného rodinného domu a následne k postaveniu úplne novej stavby, ale išlo o prestavbu existujúcej dokončenej stavby rodinného domu formou nadstavby a prístavby, so zachovaním podzemného podlažia, železobetónovej dosky a časti obvodových základov. Stavebný úrad sa takýmto spôsobom vysporiadal s námietkami účastníkov administratívneho konania, ktorými namietali, že bola postavená nová stavba a nejednalo sa o prestavbu. S týmto záverom sa taktiež stotožnil žalovaný orgán verejnej správy vo svojom rozhodnutí a aj správny súd považoval tento záver za správny.

5. Správny súd ďalej uviedol, že keďže nešlo o stavbu nového rodinného domu ale o prestavbu, došlo k zachovaniu dopravného pripojenia na miestnu komunikáciu, ako aj k zachovaniu pripojenia na prípojku elektrickej energie káblom na miestny distribučný rozvod, a rovnako aj k zachovaniu napojenia na existujúcu vodomernú šachtu. Uvedené skutočnosti vyplývajú zo samotného rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, ale najmä z projektovej dokumentácie predloženej stavebníkmi k žiadosti o dodatočné povolenie stavby. Predmetom dodatočného povolenia nebola nová stavba, ale len prestavba pôvodného rodinného domu - zmena pôvodnej stavby realizovaná prístavbou a nadstavbou, pri zachovaní podzemného podlažia a základových obvodov (viac podzemného podlažia nebolo možné zachovať s ohľadom na to, že pôvodná stavba rodinného domu bola len čiastočne podpivničená). Z uvedeného vyplýva, že nebola nanovo riešená elektrická prípojka a ani dopravné pripojenie, pretože prestavaná stavba si prevzala dopravné pripojenie, ako aj napojenie na miestny distribučný rozvod elektriny, pôvodnej prestavovanej stavby - rodinného domu. Z administratívneho spisu ako aj z výpovedí účastníkov konania na pojednávaní pred súdom vyplýva, že elektrická prípojka bola rekonštruovaná v roku 2006 pre všetky rodinné domy na danej ulici (na ktorej sa nachádza dotknutá stavba), z čoho vyplýva, že bola predmetom riešenia v inom administratívnom konaní a v inom období, a nebola predmetom administratívneho konania, ktoré je predmetom súdneho prieskumu. Námietka žalobcu v 2/

rade bola preto nedôvodná a orgány verejnej správy oboch inšancií sa s námietkou žalobcu v 2/ rade vysporiadali správne. Navyše v období, kedy bola riešená elektrická prípojka a jej umiestnenej na pozemku, ktorý je vo vlastníctve žalobcu v 2/ rade, žalobca v 2/ rade nebol ešte vlastníkom toho pozemku. Pozemok nadobudol v roku 2008 už s umiestneným distribučným rozvodom elektrickej energie a prípojkami, preto osobou oprávnenou na vznášanie námietok proti umiestneniu elektrickej prípojky v rozhodujúcom období bol právny predchodca žalobcu v 2/ rade. S ohľadom na uvedené je preto irelevantné aj skúmať konkrétne umiestnenie elektrickej prípojky na pozemku žalobcu v 2/ rade. Ak je žalobca v 2/ rade toho názoru, že elektrická prípojka nie je umiestnená na jeho pozemku oprávnene, je oprávnený domáhať sa ochrany svojich práv (porušenie ktorých má plynúť z tohto jeho tvrdenia) inými prostriedkami obrany, napríklad v rámci občianskoprávneho konania. Analýza tohto tvrdenia a výber relevantného prostriedku právnej ochrany však presahuje základný rámec správneho súdnictva v tomto konaní.

6. Rovnaký záver platí aj pre dopravné pripojenie pre prestavovanú budovu, pretože toto dopravné pripojenie bolo riešené v územnom a stavebnom konaní, ktoré bolo vedené vo vzťahu k pôvodnej - prestavovanej stavbe rodinného domu, taktiež v období, kedy žalobca v 2/ rade nebol vlastníkom pozemku, ktorý slúži ako dopravné pripojenie pre dotknutú stavbu. Správny súd bol preto toho názoru, že dopravné pripojenie nebolo predmetom tohto stavebného konania a ochranu svojich práv, narušovaných žalobcom v 2/ rade tvrdým neoprávneným užívaním jeho pozemku ako dopravnej komunikácie, si žalobca v 2/ rade musí prípadne uplatňovať inými prostriedkami.

7. Z uvedených dôvodov považoval správny súd námietky žalobcu v 2/ rade za nedôvodné a odôvodnenie rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy, ako aj Mesta Zvolen, v časti, v ktorej sa vysporiadávali s jeho námietkami za dostatočné a preskúmateľné.

8. Žalobca v 1/ rade vo svojich žalobných námietkach namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy oboch inšancií, najmä vo vzťahu k ním namietanému zastieranému účelu dodatočne povoľovanej prestavby a s tým súvisiacim možným namietaním imisií (ktoré sú produkované výrobou žalobcu v 1/ rade) stavebníkmi v budúcnosti s tým, že dôkazné bremeno o súlade stavby s verejným záujmom zaťažovalo stavebníkov a títo ho neunesli. K týmto žalobným námietkam správny súd uviedol, že je nepochybné, že stavbu, prípadne jej zmenu, možno dodatočne povoliť len vtedy, ak je v súlade s verejnými záujmami, chránenými Stavebným zákonom ako aj inými predpismi, pričom Stavebný zákon zdôrazňuje najmä ciele a zámery územného plánovania. Ak stavebníci postavia stavbu alebo uskutočnia zmenu stavby (aj na zmenu stavby je potrebné stavebné povolenie podľa ustanovenia § 55 ods. 1 Stavebného zákona) bez stavebného povolenia, odstráneniu takto postavenej stavby alebo jej zmeny možno predísť práve jej dodatočným povolením, jej dodatočnou legalizáciou. Je nepochybné, a aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky judikované vo viacerých rozhodnutiach, že dôkazné bremeno vo vzťahu k súladu stavby s verejným záujmom, zaťažuje stavebníkov. Čo je verejným záujmom v konkrétnej veci a aké právne predpisy bude potrebné v súvislosti s jeho ochranou zohľadniť, bude v každom konkrétnom prípade závisieť od individuálnych okolností toho prípadu, najmä od charakteru stavby, územia, v ktorom bola realizovaná a podobne.

9. Podľa aktuálneho územného plánu Mesta Zvolen je zrejmé, že dotknutá časť územia, ktorá sa nachádza vedľa výrobného areálu žalobcu v 1/ rade a v ktorej sa nachádza dodatočne povoľovaná stavba, má ako účel využitia určené : Zmiešané územie nezávadnej výroby, skladov a služieb. Ako to vyplýva z administratívneho spisu, z podaní účastníkov konania predložených v rámci súdneho konania a aj z vyjadrení na pojednávaní pred správnym súdom, v tomto území bola pôvodne bytová zástavba pre zamestnancov prevádzky podniku nachádzajúceho sa v blízkosti - v súčasnosti výrobný areál žalobcu v 1/ rade, ktorá bola realizovaná za úplne odlišných územných, ale aj celospoločenských pomerov oproti súčasnosti. V súčasnosti je výrobný areál vo vlastníctve žalobcu v 1/ rade a je ním prevádzkovaný, prebieha v ňom výroba. Smerodajným pre posúdenie, či dodatočne povoľovaná prestavba je v súlade s verejným záujmom, je najmä územný plán, z ktorého vyplýva, že táto časť územia má byť využívaná na priemyselné účely. Ako správne uviedol žalovaný orgán verejnej správy vo vyjadrení, keďže pôvodne tu boli rodinné domy slúžiace na bývanie, a aj v súčasnosti ešte sú, účelové určenie využitia tohto územia rešpektuje existujúci stav, nakoľko existujúce stavby rodinných domov neboli odstránené (nebola

nariadená asanácia) a nebolo rozhodnuté ani o stavebnej uzávere. Z uvedeného potom vyplýva, že vzhľadom na účel a charakter dotknutého územia určený v územnom pláne, nie je vylúčené, aby v tejto lokalite boli povoloňované stavby alebo prestavby budov, určené na nebytové účely, ktoré budú slúžiť na nezávadnú výrobu, alebo ako sklady, alebo ako priestory, v ktorých sa budú poskytovať služby zlučiteľné s určeným charakterom daného územia podľa územného plánu. Keďže predmetom dodatočného povolenia bola prestavba, výsledkom ktorej má byť nebytová prevádzková budova, v ktorej má byť realizovaná podnikateľská činnosť, záver o tom, že tu nie je rozpor povoloňovanej prestavby s verejným záujmom je potom správny. Charakter a účel stavby, ktorá má byť výsledkom prestavby, bol jednoznačne určený ako nebytová - prevádzková budova, neslúžiacia na bývanie. Ak by stavebníci chceli zmenu v určení účelu alebo užívaní stavby, túto môžu dosiahnuť len spôsobom predpísaným v Stavebnom zákone tak, ako na to správne poukázal žalovaný - zmena stavby pred jej dokončením (ustanovenie § 68 Stavebného zákona) alebo zmena v užívaní stavby (ustanovenie § 85 Stavebného zákona).

10. Pokiaľ žalobca v 1/ rade namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutí orgánov oboch stupňov (vo vzťahu k jeho námietkam vzneseným podľa ustanovenia § 61 ods. 3 v spojení s ustanovením § 88a ods. 7 Stavebného zákona a vo vzťahu k odvolacím námietkam) podľa názoru správneho súdu bolo dostačujúce odôvodnenie, zdôrazňujúce určenie dotknutého územia územným plánom mesta vo vzťahu ku charakteru povoloňovanej stavby - prestavba stavby z rodinného domu na prevádzkovú budovu.

11. K námietkam ohľadne trvalého pobytu v prestavovanej stavbe, ktorá nie je určená na bývanie, správny súd uviedol, že bude úlohou stavebníkov si túto skutočnosť vyriešiť, prípadne bude túto otázku riešiť v inom administratívnom konaní verejnej správy, do kompetencie ktorého patrí riešenie problematiky hlásenia pobytu občanov. Z oznámenia ďalšieho účastníka konania v 2/ rade (ktorý bol taktiež stavebníkom), ktorým ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní pred správnym súdom vyplýva, že trvalý pobyt na adrese dodatočne povoloňovanej prestavovanej stavby už nemá.

12. Napokon správny súd poukázal na ustanovenie § 43c ods. 1 Stavebného zákona a uviedol, že ustanovenie § 43c Stavebného zákona vymedzuje nebytové budovy, ale ich výpočet obsiahnutý v tomto ustanovení nie je úplný. Ustanovenie § 43c ods. 1 Stavebného zákona pod písm. a) až písm. l) uvádza čo je nebytovou budovou s uvedením jej označenia, z ktorého je zrejmá využiteľnosť nebytovej budovy v určitej oblasti. V písm. m) Stavebný zákon uvádza „ostatné nebytové budovy, napríklad nápravné zariadenia alebo kasárne“. Už aj z formulácie uvedeného ustanovenia vyplýva, že výpočet nebytových budov nie je úplne vyčerpaný a že prichádzajú do úvahy aj iné nebytové budovy, ktoré nie sú priamo vymenované v tomto ustanovení. Navyše označenie budov v tomto ustanovení je len všeobecné, určujúce využitie nebytovej budovy v určitej životnej oblasti - šport, kultúra, školy, priemysel a podobne. Preto označenie stavieb pre účely stavebného konania nemusí vo všetkých prípadoch úplne korešpondovať s označením, ktoré je v citovanom ustanovení Stavebného zákona. Podstatný je účel, na ktorý má byť stavba používaná a podradenie tohto účelu pod niektorú z charakteristík uvedených v §43c ods. 1 Stavebného zákona. Z uvedených dôvodov považoval správny súd žalobné námietky žalobcu v 1/ rade za nedôvodné.

13. Správny súd tiež zdôraznil, že aj stavebníci musia znášať následky svojho rozhodnutia umiestniť stavbu v blízkosti výrobného areálu, v blízkosti železničnej vlečky a v ochrannom pásme železničnej dráhy, a dôsledne rešpektovať podmienky, ktoré boli určené na dokončenie stavby. Preskúmanie dodržania týchto podmienok bude v budúcnosti predmetom kolaudačného konania - konania o povolení užívaní stavby.

14. Rozhodnutie správneho súdu napadol žalobca v 1/ rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas podanou kasačnou sťažnosťou (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobcu v 1/ rade“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca v 1/ rade si uplatnil náhradu trov kasačného konania. Žalobca v 1/ rade napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g)

Správneho súdneho poriadku - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, z obsahu podanej kasačnej sťažnosti vyplýva, že žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu aj podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku - správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný orgán verejnej správy podaním z 10. januára 2018 a plne sa stotožnil so závermi obsiahnutými v napadnutom rozhodnutí a žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť.

16. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a) Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

19. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobcu v 1/ rade proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd zamietol žalobu žalobcu v 1/ rade, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 12. septembra 2016 č. OU-BB-OVBP2-2016/025531-2, ktorým Okresný úrad Banská Bystrica, Odbor výstavby a bytovej politiky zamietol odvolanie účastníkov správneho konania (žalobcu v 1/ rade a žalobcu v 2/ rade v konaní pred správnym súdom) a potvrdil rozhodnutie Mesta Zvolen zo 14. júna 2016 č. P. XXX/XXXX-Š., ktorým Mesto Zvolen rozhodlo podľa ustanovení § 88 ods. 1 písm. b) a 88a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) o dodatočnom povolení stavby „PREVÁZKOVÁ BUDOVA“ na U. K. B. U. Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/XX F. B. Ú. L..

20. Kasačný súd na úvod zdôrazňuje, že správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených v Správnom súdnom poriadku a že podľa ustálenej súdnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je úlohou správnych súdov pri výkone správneho súdnictva

nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné orgány verejnej správy pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

21. Ďalej, že podľa ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia orgán verejnej správy uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie orgánu verejnej správy, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Toto zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky s ohľadom aj na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie orgánu verejnej správy musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené a musí vždy nadväzovať na výrokovú časť rozhodnutia, s ktorou musí byť v súlade. Orgán verejnej správy je povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, t. j. opísať predmet konania, poukázať na skutkové zistenia, uviesť dôkazy, z ktorých vychádzal pri vydaní rozhodnutia, ako sa vysporiadal s návrhmi na vykonanie dôkazov, prípadne s námietkami k vykonaným dôkazom ako aj s námietkami účastníkov správneho konania vo veci samej. V odôvodnení rozhodnutia orgán verejnej správy uvedie aj záver o tom, z akého dôvodu a ako aplikoval na predmet konania predpisy citované vo výroku rozhodnutia.

22. Z pripojených administratívnych spisov kasačný súd zistil, že v odôvodnení rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy absentuje v zmysle ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku jasné, zrozumiteľné a úplné vyhodnotenie uplatnených odvolacích námietok účastníka správneho konania (žalobcu v 1/ rade v konaní pred správnym súdom), konkrétne zásadnej odvolacej námietky, ktorá spočíva v tom, že stavebníci mali odstrániť celú pôvodnú stavbu, ktorou bol rodinný dom a postaviť na jeho mieste novú stavbu, ktorá sa stala predmetom konania o dodatočnom povolení stavby, nejedná sa preto o dodatočné povolenie prestavby pôvodnej stavby ale o dodatočné povolenie novej stavby. Je úlohou žalovaného orgánu verejnej správy posúdiť túto zásadnú odvolaciu námietku žalobcu v 1/ rade ako účastníka správneho konania a nie správneho súdu, navyše keď vyhodnotenie tejto námietky môže mať zásadný vplyv na konanie o dodatočnom povolení stavby.

23. Kasačný súd na základe vyššie uvedeného preto konštatuje, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Správny súd však na základe podanej žaloby preskúmal rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy v spojení s rozhodnutím prvoinštančného orgánu verejnej správy, pričom dospel k záveru, že podaná žaloba žalobcu v 1/ rade nie je dôvodná a preto ju zamietol. Správny súd však mal v danom prípade vychádzať pri rozhodovaní veci z toho, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a mal ho zrušiť podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) Správneho súdneho poriadku. Ak tak správny súd neurobil a nechal do úvahy nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy pre nedostatok dôvodov, nepreskúmateľnosť rozhodnutia len rozvinul a preto treba považovať aj rozhodnutie správneho súdu za nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť. Na uvedené musel kasačný súd prihliadnuť z úradnej povinnosti, bez ohľadu na obsah kasačných dôvodov.

24. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná v zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku, a preto rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. septembra 2017 č. k. 3 S 45/2016-66 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. septembra 2017 č. k. 23 S 156/2016-92 zrušil a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 462 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že rozhodnutie správneho súdu je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť, keď správny súd preskúmal rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy, ktoré je nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu postupovať pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy vo vyššie naznačenom smere a rešpektovať právny názor kasačného súdu (ustanovenie § 469 Správneho súdneho poriadku). V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne správny súd aj o náhrade trov konania v konaní o kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 467 ods. 3 Správneho súdneho poriadku).

25. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.